

Lovforslaget

vedtoges med 128 medlemmer mod 6.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om markedsføring.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 120) findes i tidenden sp. 7390).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sættes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges med 99 stemmer mod 32; 1 medlem stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om Forbrugerklagenævnet.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 121) findes i tidenden sp. 7390).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sættes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges med 99 stemmer mod 33; 2 medlemmer stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af retsplejeloven. (Sø- og handelsretten i København m. v.).

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 127) findes i tidenden sp. 7392).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sættes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges med 101 stemmer mod 33.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af selskabsskatteloven og lov om beskattning ved sammenslutning af aktieselskaber m.v. (Ændring af beskatningsprocenterne m.v.).

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 116) findes i tidenden sp. 7395, udvalgets tillægsbetænkning i tillæg B sp. 545).

Der var stillet 1 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der stillet følgende ændringsforslag:

Af Flygaard (DR), Ib Christensen (DR), Grønberg (DR), Mølgaard (DR) og Poul Westergaard (DR):

Til § 1.

1) Nr. 1 affattes således:

„1. § 17, stk. 1, affattes således:

„Indkomstkatten for de i § 1, stk. 1, nr. 1 og 2, nævnte aktieselskaber og andre selskaber udgør 50 pct. af det beløb, hvormed den skattepligtige indkomst overstiger indkomstfradraget efter stk. 2.““

2) Nr. 2 affattes således:

„2. § 17, stk. 2, 1. pkt., affattes således:

„Indkomstfradraget udgør halvdelen af

selskabets skattepligtige indkomst, dog højst en sådan procent af selskabets indbetalte aktiekapital beregnet på grundlag af aktiernes pålydende værdi, der svarer til det for det pågældende regnskabsår udbetalte udbytte.““

Bemærkninger.

Baggrunden for ændringsforslagene er denne, at man derved kommer et dobbeltbeskatningsprincip til livs. Forslagsstillerne har ikke med de stillede ændringsforslag tilsigtet nogen ændring i provenuet, men alene at løse dobbeltbeskatningsproblemet. Efter retsforbundets ændringsforslag stiller man aktieselskabet og aktionærerne frit med hensyn til, om indtjeningen bør forblive i selskabet eller udbetales.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Glistrup (FP):

Da vi i fredags havde dette lovforslag til anden behandling, oplyste formanden for skatte- og afgiftsudvalget, hr. Stetter, at han lige havde fået en henvendelse fra Erhvervenes Skatteudvalg, som han til dels læste op her fra talerstolen. Finansministeren, der på det pågældende tidspunkt endnu ikke var bekendt med henvendelsen, kunne selvsagt ikke nærmere kommentere den. Nu arbejder man jo hurtigt i hr. Stetters udvalg, og når vi allerede i dag kan møde til tredje behandling, er det, fordi vi i mellemtiden har fået behandlet henvendelsen. Det tør nok siges, at det er rystende ting, som er blevet afsløret ved den mellemliggende behandling, der har fundet sted i udvalget.

Forholdet er det, at det forslag, som finansministeren er kommet frem med til skatte- og afgiftsudvalget den 22. maj i år, og som derfor ikke nogen som helst mennesker har kunnet kende før den 22. maj forhåbentlig, vil bevirke, at en række danske aktieselskaber kommer til at betale 50 mill. kr. mere i skat vedrørende regnskabsåret 1973, ud over hvad de pågældende havde kunnet kalkulere med, dengang de sluttede deres regnskaber i perioden fra foråret 1973 til foråret 1974, selv om de var bekendt med det forslag, finansministeren fremsatte her i tinget engang i foråret, jeg tror, det var en

gang i februar måned i år. Man har afsluttet regnskaberne, man har indleveret selvangivelse og dermed endeligt opgjort, hvor meget man skulle give i tantieme, hvor meget i udbytte, hvor meget man skulle afsætte til afskrivninger, investeringsfondshenlæggelser o. lign., og så kommer der altså . . .

Formanden:

Det er umuligt at høre noget heroppefra undtagen samtale i salen.

Glistrup (FP):

Så kommer der altså et forslag den 22. maj 1974, som med virkning for disse for længst udløbne regnskabsår vil bevirke, at der fra et antal selskaber skal betales 50 mill. kr. mere i skat, end de pågældende med rimelighed har disponeret efter.

For at afbøde det har vi fra 3 partiers side, fremskridtspartiet, det radikale venstre og det konservative folkeparti, udarbejdet et ændringsforslag, der med virkning for det for længst udløbne regnskabsår og den for længst indgivne selvangivelse korrigerer dette, således at de selskaber, der er tale om, kan blive stillet, som de ville være blevet stillet efter finansministerens oprindelige forslag fra februar måned. Det har finansministeren under de meget hektiske forhandlinger, der fandt sted i fredags — hvor der jo også var andre ting, der optog folk herinde — ikke kunnet gå med til, og finansministeren har til støtte derfor henvist til, at man måtte jo være forberedt på, at noget sådant kunne komme, for sådan ville jo S-SF-flertallet, der sad før den 4. december 1973, have disponeret. Dertil mener jeg man må kunne sige — det må kunne forstås selv af en finansministers hjerte — at man efter den 4. december 1973 ikke har regnet med, at man skulle disponere efter det, det røde kabinet foreslog i oktober måned 1973. Der er derfor ikke noget holdepunkt i det argument fra finansministerens side.

Det andet argument fra finansministerens side er, at også i 1965-66 blev aktieselskaberne behandlet dårligt, for da gennemførte man en forhøjelse på 20 pct. på et meget sent tidspunkt. For det første er der det at sige til det, at for de selskaber, der her er tale om, vil det for manges vedkommende være en forhøjelse på 85-90 pct., altså mere end 4 gange så meget som det, man gennem-

[Glistrup.]

førte i 1965-66. For det andet var den ændring, man gennemførte i 1965-66, indeholdt i et lovforslag, der blev fremsat den 3. februar og vedtaget den 31. marts. Dengang kunne folketinget arbejde hurtigere end nu. Derfor kunne selskaberne ved deres generalforsamlinger for året 1965 og deres indsendelse af selvangivelse den 30. april 1965 tage højde for den nye situation med afskrivning o. lign.

Det er simpelt hen ikke moralsk forsvarligt i dette hastværk, før tinget skal hjem på sommerferie, at gennemføre dette lovforslag uden den tilføjelse af en overgangsregel, som de tre partier har foreslået. Jeg henstiller derfor meget til de fire partier, der står bag ved forslaget, centrum-demokraterne, kristeligt folkeparti, socialdemokratiet og venstre, at man i det mindste ser på sagen endnu en gang i udvalget, før man ligefrem skridter til på dette grundlag at gennemføre en ordning, som er så urimelig over for så mange danske aktieselskaber, som det drejer sig om her.

Ud over det ændringsforslag er der stillet to ændringsforslag af retsforbundet. Der er en vilje i retsforbundets ændringsforslag, som jeg tror vi alle sammen kan rose. Ændringsforslagene drejer sig om dobbeltbeskatningen, men jeg tror ikke, vi her i det jageri, der gælder på denne tid af året for folketinget, skal skride til at løse dobbeltbeskatningsproblemet, som jo i allerhøjeste grad har sine internationale perspektiver efter vort medlemskab af EF og den stigende frigørelse af kapitalen. Selv om man kan have sympati for retsforbundets intentioner, tror jeg derfor ikke, vi skal jage til nu at gennemføre forslag som af retsforbundet foreslået for så at ændre på reglerne igen til næste vinter; det giver alt for stor usikkerhed i dispositionerne. Derfor anbefaler jeg, at man stemmer imod retsforbundets ændringsforslag.

Stetter (KF):

Den konservative gruppe er tilhænger af, at vi ophæver dobbeltbeskatningen. De ændringsforslag, retsforbundet har stillet, medfører imidlertid, at de udenlandske selskaber og filialer får en urimelig fordel, og det vil vi ikke være med til. Det kan egentlig undre, at det er retsforbundet, som fore-

slår at gennemføre dette princip, som er en ulempe for danske selskabs- og aktionærinteresser.

Når dette er sagt, vil jeg gerne have tilføjet, at man bør komplimentere retsforbundet for at have taget dette initiativ. Jeg mener at have konstateret, at der her i salen efterhånden er et flertal for at ophæve dobbeltbeskatningen, og hvis retsforbundets ændringsforslag her bliver stemt ned, må man konstatere, at ophævelsen skal ske efter det andet princip, nemlig efter godtgørelsesprincippet. Jeg går ud fra, at ministeren også har gjort denne iagttagelse, og at regeringen vil være sindet at udarbejde et forslag, således at vi kan få ophævet denne dobbeltbeskatning.

Den konservative gruppe anbefaler at stemme imod de af retsforbundet stillede ændringsforslag uden for betænkningen.

Flygaard (DR):

Retsforbundet har genfremsat sine ændringsforslag til forslag om ændring af selskabsskatteloven her ved tredje behandling. Det forekommer os på mange måder at være en højst mærkværdig problemstilling, vi står i. Man taler fra alle sider om, at man vil dobbeltbeskatningsprincippet til livs, og så agter man her fra en række partiers side at gennemføre en lovgivning på det foreliggende område, der forøger dobbeltbeskatningen. Det forekommer mig helt utroligt, at et sådant forslag kan fremsættes og måske også gennemføres. Det er på denne baggrund, man skal se retsforbundets ændringsforslag.

Nu er jeg udmærket bekendt med, at dobbeltbeskatningsproblemet i relation til selskabsbeskatningen kan løses på mange forskellige måder. Man kan enten foretage hele beskatningen i aktieselskaber, eller man kan foretage hele beskatningen hos aktionærerne. Man kan ved en løsning vælge et fradragsprincip, eller man kan vælge et godtgørelsesprincip.

Når vi fra retsforbundets side har valgt fradragsprincippet, beror det ikke alene på et synspunkt om, at vi vil opnå en ligestilling mellem den del af fortjenesten, der måtte blive i selskabet, og den del af fortjenesten, der måtte blive udloddet til aktionærerne. Det beror også på, at vi gerne vil sidestille egenkapitalen og fremmedkapita-

[Flygaard.]

len. Når fradragsprincippet er valgt, hænger det i øvrigt sammen med, at det klart er det princip, der er nemmest af administrere, og jeg vil gerne i denne forbindelse anføre følgende:

Man opnår ved gennemførelsen af dette princip en større ensartethed i beskatningen af indkomst fra et selskab og indkomst fra en personligt drevet virksomhed, og som før nævnt opnår man også en mere ligelig beskatning af indkomst fra egenkapital og indkomst fra kapital, der blot er ydet selskabet som lån. Fradragsprincippet vil i øvrigt være et incitament til en øget anbringelse af midler i aktier.

Man har fra forskellig side også i betænkningen omkring selskabsbeskatningen peget på den ulempe, der er ved en fradragsordning, at det næppe vil være muligt at sikre en nogenlunde rimelig beskatning af de udenlandske selskabs- og aktionærinteresser her i landet. Det gælder både beskatningen af de udenlandske selskabers filialer her i landet og beskatningen af udbyttet til udenlandske aktionærer i danske selskaber. Man er nok tilbøjelig til at tillægge dette problem for stor en betydning, men vi vil da gerne være med til at drøfte problemet nærmere for at se, om der kan opnås enighed om en skatteordning, der ikke går ned under en vis procent, altså en slags kuponatteordning.

Hvis man ikke vedtager retsforbundets ændringsforslag, vil vi subsidiært anbefale at regeringsforslaget stemmes ned, således at man ikke får en forøgelse af dobbeltbeskatningen på et tidspunkt, hvor alle taler om, at man skal have den afskaffet. Det synes en hel akavet vej at gå at tage det første skridt til en afskaffelse af dobbeltbeskatningen ved at forøge denne. Bliver regeringens forslag herefter afvist, ja, så har vi en mulighed for at tage sagen op til fornyet behandling og finde en løsning, der går i den rigtige retning og ikke i den forkerte.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Ved andenbehandlingen, da vi første gang behandlede retsforbundets ændringsforslag, meddelte vi fra radikal side, at vi ville undlade at stemme, fordi vi gerne ville have tid til at overveje konsekvenserne af netop det forslag, som retsforbundet fremsatte. Principielt er vi enige i, at vi bør væk fra dobbelt-

beskatningen. Det har vi understreget, og derfor er vi også stærkt modstandere af, at man stryger det fradrag på 2½ pct., som i sin tid blev indført netop med bl. a. den begrundelse, at man ville undgå dobbeltbeskatning af overskuddet hos selskaberne — de 2½ pct. kunne vel dengang nogenlunde svare til halvdelen af udbyttet. Jeg må gentage, at vi vil have tid til at overveje konsekvenserne af det forslag, retsforbundet har fremsat, og det er klart, at i et hastemøde i skatte- og afgiftsudvalget under et samråd med finansministeren, hvor der ikke bliver den ringeste tid til at gå i dybden, kan man ikke få oplyst konsekvenserne af et sådant forslag. Vores stilling er derfor fortsat, at vi undlader at stemme.

Det er klart, at vi stemmer for det ændringsforslag, som vi selv er med til at stille sammen med de konservative og fremskridtspartiet.

Endelig, for at der ikke skal være nogen tvivl om det: vi stemmer imod selve lovforslaget. Det er helt ude af takt med det, som erhvervslivet har brug for i dag.

Finansministeren (Anders Andersen):

Må jeg sige til hr. Glistrup, at man kan altid diskutere, om man skal have 2½ pct.s fradrag, eller om man ikke skal have 2½ pct.s fradrag — det har jo også været behandlet i den kommission, der har siddet og arbejdet med disse ting. I det lovforslag, der oprindeligt blev fremsat, har man slettet det; i det lovforslag, jeg kom med, var det indført igen. Deri ligger nok alligevel, at man i de forskellige aktieselskaber ikke har været helt sikker med hensyn til, hvad slutresultatet ville blive.

Hr. Glistrup siger, forslaget betyder 50 mill. kr. mere, men den ændring, som nu gennemføres, sætter i realiteten provenuet ned i forhold til det forslag, jeg oprindeligt fremsatte. Der sker en omfordeling. Når man når frem til 50 mill. kr., skyldes det ikke mindst, at man vil gøre det valgfrit, om man vil bruge den ene eller den anden ordning; derved kan ethvert aktieselskab selvfølgelig vælge den ordning, der er mest gunstig. Det kunne man altså ikke efter regeringens forslag; som det oprindeligt forelå, var det en bestemt ordning, man måtte bruge, og derfor kan disse 50 mill. kr.s provenu ikke betragtes, som om det betyder, at

[Finansministeren.]

man ensidigt lægger det over på nogle enkelte selskaber, men der vil nok være en vis afvejning af det med hensyn til, hvordan det vil virke og også indbyrdes inden for selskaberne. Provenutabet som helhed vil være de 50 mill. kr., og ud fra den betragtning synes jeg ikke, at den fremstillingsmetode, som hr. Glistrup her stiller op, er helt relevant og helt i overensstemmelse med de faktiske forhold. Jeg erkender blankt, at der er nogle selskaber, der vil få en større beskatning, men det er ikke sådan, at man kan sige, at nu lægger man ensidigt 50 mill. kr. over på enkelte selskaber.

Jeg skal ikke gentage de bemærkninger, jeg kom med ved anden behandling om dobbeltbeskatningen. Det er i og for sig nyteløst; alle er indstillet på, at det er et problem, der skal arbejdes videre med. Jeg må altså afvise ændringsforslagene fra fremskridtspartiets og andre partiers side om valgfrihed, og jeg må også afvise ændringsforslaget fra retsforbundets side. Det er rigtigt, som det er sagt — det vil jeg gerne understrege — at det ville være letsindigt uden undersøgelser og overvejelser pludselig at gennemføre en så generel ændring som den, man fra retsforbundets side foreslår.

Glistrup (FP):

Finansministeren sagde, at han kunne ikke godkende den fremstilling, jeg havde givet, og så gav han en fremstilling, der, så vidt jeg kunne høre, var nøjagtig præcis det samme som det, jeg havde sagt. Så lad os nu bare finde ud af, hvor det er, misforståelsen ligger.

Altså: når man tager de selskaber, som den 30. april i år indgav selvangivelse i tillid til, at aktieselskabsskatten ville blive som af finansministeren foreslået i februar måned, så vil der med den ændring, som finansministeren kom til udvalget med den 22. maj i år, være nogle selskaber, der kommer til at betale mere i skat, end de kunne påregne, da de traf deres dispositioner den 30. april i år eller tidligere. De selskaber, der kommer

til at betale mere i skat, kommer sammenlagt efter finansministerens egne oplysninger til at betale 50 mill. kr. mere i skat, end de ellers ville have gjort, og det er de selskabers sag, jeg har talt og sagt, at over for dem er det aldeles urimeligt med en lovgivning, der har tilbagevirkende kraft, fordi vi ikke har kunnet få os nrøkket færdig herinde i folketinget i rimelig tid. Det, jeg siger, er, at den gruppe selskaber kommer alt i alt til at betale 50 mill. kr. mere i skat, og så er det selvfølgelig rigtigt, at hvis man siger: I kan blive fri for at betale de 50 mill. kr. i skat, så kommer finansministeren til at mangle 50 mill. kr. i kassen. Det er følgen, og altså bliver med andre ord provenugevinsten for indeværende skatteår ikke de beregnede ca. 200 mill. kr., men kun 150 mill. kr. i forhold til det, der i øjeblikket er den gældende selskabsskattelev.

Jeg tror, den fremstilling, jeg her har givet, fuldt ud dækker både det, jeg sagde i mit første indlæg, og det, finansministeren sagde i sit indlæg. Jeg tror derfor ikke, der er uenighed mellem os vedrørende det faktiske; der er en uenighed mellem os med hensyn til, om man kan eller bør tillade sig et sådant overgreb over for de selskaber, der her er tale om, og jeg mente altså, vi burde have tænkt os lidt bedre om, end vi rent faktisk har gjort ved at jage dette igennem i den hu-hej-fart, som det er sket.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslagene.

Ændringsforslag nr. 1 uden for tillægsbetænkningen af *Flygaard m. fl.* (se sp. 7418) *forkastedes* med 104 stemmer mod 5; 17 medlemmer stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 2 uden for tillægsbetænkningen af *Flygaard m. fl.* (se sp. 7418) *betragtedes* som *forkastet* med samme stemmetal som ændringsforslag nr. 1 uden for tillægsbetænkningen af *Flygaard m. fl.*

Ændringsforslaget i tillægsbetænkningen *forkastedes* med 77 stemmer mod 55; 1 medlem stemte hverken for eller imod.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Stetter (KF):

Ved at gennemføre dette forslag overfører man ca. 200 mill. kr. på årsbasis fra de private produktive arbejdspladser til statskassen. De fleste virksomheder kan formentlig overleve, og jeg skal også sige til finansministeren, at jeg sover roligt om natten på grund af dette.

Men der er én ting, der er absolut anstødeligt og det er, at dette forslag gennemføres med tilbagevirkende kraft. Det krænker de pågældendes retsbevidsthed, og en hvilken som helst anden befolkningsgruppe end denne, der måske er den vigtigste i hele landet, virksomhedsledergruppen, ville protestere med arme og med ben.

Jeg har forsøgt at påvirke forligspartierne og regeringen til at ændre deres holdning. Det er ikke lykkedes, men jeg skal sige, at det konservative folkeparti vil ikke være med til dette, og derfor anbefaler vi at stemme imod.

Hermed luttede forhandlingen,

Lovforslaget

vedtoges med 75 stemmer mod 53; 2 medlemmer stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden (sidste) behandling af forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af den i København den 5. april 1974 undertegnede overenskomst mellem Danmark og Sverige om beskyttelse af Øresund mod forurening.

(Første behandling af forslaget til folketingsbeslutning (nr. L) findes i tidenden sp. 6437, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 571).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Forslaget til folketingsbeslutning vedtoges enstemmigt med 128 stemmer.

Formanden:

Der vil nu blive givet miljøministeren meddelelse om denne vedtagelse.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om tillægsbevilling for finansåret 1. april 1973-31. marts 1974.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 158) findes i tidenden sp. 6436, finansudvalgets betænkning i tillæg D. sp. 1569).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Lysholt Hansen (S):

Vi plejer normalt ikke at gøre bemærkninger ved anden behandling af tillægsbevillingslovforslaget, og da det er oplæg til den storpolitiske debat ved tredje behandling, har jeg kun en enkelt bemærkning at gøre.

Der er i betænkningen optrykt et bilag med nogle spørgsmål, udvalget har stillet vedrørende Danmarks forvaltningshøjskole, og på grund af den forcerede arbejdsgang herinde har vi endnu ikke kunnet få besvaret de suppleringsspørgsmål, der er stillet vedrørende aflønningen af faglederne ved denne statsinstitution, ved denne skole.

Vi har i finansudvalget været noget overrasket over at konstatere, at disse fagledere faktisk for alles vedkommende er ansat enten i statens, kommunernes eller amternes tjeneste i meget høje stillinger. Det er naturligt, det er rigtigt, og det er fornuftigt, at man har folk, der har denne indsigt, men dertil kommer, at de har fået et honorar på 40.000 kr. eller 20.000 kr. for at være fagledere. Derfor har vi i udvalget spurgt ministeren, hvilke konsekvenser han vil drage af